

tive Folkeparti det uforståeligt, at man ikke afventer en eventuel straffesags udfald, før en kommissionsundersøgelse påbegynder sit arbejde.

Ved at afvente en eventuel straffesags udfald ville man spare megen tid både i bagmandspolitiet og i undersøgelseskommissionen. Med sideløbende undersøgelser vil det nemlig være nødvendigt, at både SØK og kommissionen løbende anvender ikke ubetydelige ressourcer til at koordinere arbejdet for at undgå kollisioner. Hvis man afventer udfaldet af en eventuel straffesag, vil en meget stor del af kommissionens arbejde, nemlig det, som anklagemyndigheden og en eventuel domstol har færdigbehandlet, så at sige være grydeklart for undersøgelseskommissionen.

Endelig ønsker Venstre og Det Konservative Folkeparti at fremhæve, at den valgte form, hvor to konkurrerende undersøgelser afvikles samtidig, er retssikkerhedsmæssigt betænkelig, idet formen indebærer, at de samme personer sideløbende vil kunne komme til at afgive forklaring om de samme eller nært forbundne forhold for forskellige myndigheder og efter forskellige regelsæt.

Det vil herunder kunne være meget vanskeligt for en person, der er inddraget i den eventuelle straffesag ved domstolene, at vurdere og overskue, om hans forklaring for undersøgelseskommissionen – vedrørende f.eks. generelle spørgsmål om proceduren for behandling af visse sager i kommunen – ville kunne belaste ham under straffesagen, og om den pågældende derfor skal påberåbe sig sin ret efter loven til ikke at afgive forklaring for kommissionen. Det må derfor forventes, at mange af de implicerede personer ikke vil kunne pålægges vidnepligt under forklaringerne for undersøgelseskommissionen. Men selv med den retsgaranti skal det understreges, at der ikke er de samme retsgarantier i en kommissionsundersøgelse som i en straffesag.

Dertil kommer, at det ikke kan udelukkes, at kommissionen og domstolen i en straffesag kan nå til forskellige resultater ved vurderingen af de samme faktiske oplysninger. I en sådan situation må kommissionens konklusioner formodes at skulle vige for domstolens vurdering, f.eks. om, hvad der kan anses for bevist.

Venstre og Det Konservative Folkeparti har både under behandlingen af det tidligere frem-

satte forslag i foråret og sommeren 2002 og under 1. behandlingen af nærværende forslag og i det foregående fremhævet en lang række omstændigheder, der indebærer, at den ordning, som flertallet lægger op til, vil have vidtrækkende principielle perspektiver og konsekvenser, og at den i øvrigt mest af alt vil være egnet til at fuldende et billede af kaos i en sag, der allerede er tilstrækkelig kompliceret. Grundlæggende har dette – som også anført af Justitsministeriet – sammenhæng med, at loven om undersøgelseskommissioner ganske enkelt ikke tager sigte på situationer som den foreliggende, hvor bl.a. politiet og anklagemyndigheden – statens centrale efterforsknings- og undersøgelsesapparat – allerede er i fuld gang i sagen.

Venstre og Det Konservative Folkeparti har noteret sig, at justitsministeren i sit svar på spørgsmål 4, optrykt som en del af bilag 2 i nærværende betænkning, har tilbudt forslagsstillerne på ny at foretage en teknisk gennemgang af skitsen til kommissorium, herunder betydningen af, at undersøgelseskommissionens opgave efter skitsen er at foretage en faktumundersøgelse, samt konsekvenserne af den i skitsen foretagne afgrænsning af kommissionens opgave i forhold til straffesagen.

Venstre og Det Konservative Folkeparti tager dette tilbud til forslagsstillerne til efterretning og bemærker, at man er enig i, at ministerens skitse opfylder lovens krav til afgrænsning af et kommissorium, og at det følger af ministeransvaret, at justitsministeren efter en folketingsbeslutning skal drage omsorg for, at folketingsbeslutningen gennemføres i overensstemmelse med lov om undersøgelseskommissioner.

Dette ansvar rokker dog ikke ved den kendsgerning, at det alene er flertallets forslag, gennemført ved en afstemning i Folketingssalen, der tvinger en kommissionsundersøgelse igennem uden hensyntagen til de mange principielle betænkeligheder og praktiske vanskeligheder, forslaget medfører.

Venstre og Det Konservative Folkeparti er imod, at der nedsættes en undersøgelseskommission nu.

Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti kan ikke medvirke til forslagetets gennemførelse. Med hensyn til proceduren finder Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti det rigtigt og korrekt, at nedsættelse af en undersøgelseskom-